

På s. 683 i rapporten står der, at der var flere ministre inddraget i sagen, og at alle medvirkende måtte være fuldt ud på det rene med, at Sparekassen havde gjort fradraget kontra de 41 mio. kr. kontant til en klar betingelse for Sparekassens delvise overtagelse af Himmerlandsbanken. Så vil jeg bare spørge, om økonomiministeren var blandt de ministre, der er nævnt her.

Derudover vil jeg gerne henvise til s. 446 i betretningen, hvoraf det nemlig fremgår, at det under afhøringen af Skov Knudsen flere gange nævnes, at der foreligger en regeringsbeslutning om sagen. Vil økonomiministeren ikke være venlig at fortælle Folketinget, om det er korrekt, at der foreligger en regeringsbeslutning, hvornår den er blevet truffet, og konkret hvad den gik ud på, for det er aldrig rigtig kommet frem?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg har stor tillid til det danske retssystem, men jeg synes, det er uacceptabelt – når en skatteyder har lavet en aftale med regeringen og hele den øverste skatteadministration med alle eksperter involveret, om, at man har fået et fradrag som en absolut betingelse for at overtage en bank og dette står uimodsagt i mere end 2 måneder – at den samme regering så, fordi der bliver politiske problemer og oprør her i Folketinget, skal kunne vikle sig ud af det ved at sige: Jamen så er det også skatteyderens skyld; så har vedkommende slet ikke fået det fradrag, de egentlig har fået, og som også retspræsidenten siger de har fået.

Logikken i det er, at enten var det skattefradrag, som stod i den omtalte telefax kl. 03.30 den 23. august, ulovligt – og det er det, Frank Poulsen har fastslået det var – eller også var det meningsløst, for så var der jo tale om, at man kunne få fradrag for de tab, man har lidt, og det er nøjagtigt ligningsreglernes almindelige bestemmelser. Men man sender vel ikke en kopi af ligningsvejledningen på telefax efter ophidsede nattemøder kl. 03.30. Det er atypisk, og derfor var det en uværdig situation at sætte en skatteyder i.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Thor Pedersen vil jeg i anledning af bemærkningen om, at fru Pia Gjellerup og jeg ikke svarede helt ens på det samme spørgsmål fra hr.

Thor Pedersen, blot sige, at jeg ikke kan tage ansvar for, hvordan fru Pia Gjellerup svarer på spørgsmålet. Jeg nøjes med at tale for mig selv, og det udelukker ikke, at fru Pia Gjellerup og jeg kan være ordførere i den samme regering for to forskellige partier.

Til fru Kirsten Jacobsen vil jeg blot sige, at der i den telefax, som fru Kirsten Jacobsen netop omtalte, intet stod om »fradrag«. Ordet var ikke nævnt. Der står »hensættelser«, og det er fortolkningen af det begreb, hensættelser i relation til skattelovgivningen, som var hele miseren. Ordet »fradrag« er ikke nævnt i telefaxen, og det kan ikke nytte noget at ynke den stakkels Spar Nord for den ulyksalige stilling, man havde bragt den i. Der står også flere steder i papirerne, at personerne dér var særdeles kompetente, omgivet af rådgivere af meget høj kvalitet, og de vidste udmærket godt, hvad det drejede sig om.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg beklager, at jeg ikke kan gøre det tydeligere, når hr. Thor Pedersen ikke mener, han får et klart svar på, hvad jeg forstår ved hele konstruktionen. Mit svar til hr. Thor Pedersen på det, der bliver spurgt om i spørgetiden, er korrekt, og hvis det i hr. Thor Pedersens måde at læse Jyllands-Posten på – og nu tænker jeg på ordene »hele konstruktionen« – omfatter f.eks. skattedelen og detaljer i løsningen, så må jeg erkende, at det, jeg har sagt i Jyllands-Posten, ikke er særlig tydeligt, for det har ikke været meningen; jeg har ikke kendt til den sag med skattedelen, før den kommer i pressen.

På fru Pernille Sams' spørgsmål om, hvorvidt der forelå en regeringsbeslutning, er svaret nej.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at det, der står i telefaxen, er, at man overtager nogle hensættelser, som efter et rent skøn kan ansættles til 173 mio. kr.; det vil sige, at man overtager et fradrag . . . (Afbrydelse) . . . jamen hensættelser er lig med fradrag i almindelig terminologi; skal vi nu ikke lade være med at skændes om det i det mindste.

Men det, der er galt her, er, at man overtager det. Når købesummen er fastsat, er strengen slået, og så kan man kun få fradrag for det, der kan rummes inden for købesummens størrelse. Det er også det, sagen senere har vist, da den blev opklaret. Det er det, retspræsident Frank Poulsen siger.